

ik schrijf vanavond de brief verder:

We hoorden zojuist het evangelie dat begon met:

In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af, dat alle inwoners van het Romeinse Rijk zich moesten laten inschrijven. Ik heb eens even gegoogeld hoe groot dat Romeinse Rijk eigenlijk was. en ja de grootte was zowat 6 miljoen km² met een inwoneraantal van 80 miljoen mensen... wist u dat ??? En in dat hele rijk moest die volkstelling gehouden worden...al die mensen moesten geteld worden vond de keizer.... 80 miljoen... dat getal heb ik toch laatst ook al een keer gehoord ?? en ja,

Er zijn vandaag aan de dag 80 miljoen mensen, over de hele wereld, vluchteling, waarvan 50 miljoen kinderen, jongeren tot 18 jaar...!! 50 miljoen...kinderen zonder een veilig thuis, ontheemd en ieder kind heeft dan óók zijn eigen verhaal. Heeft u wel eens in de ogen van zo'n vluchteling kind gekeken, of de ogen gezien op foto's of op tv.???? Wanneer je die beelden ziet, zie je dat het sprankelende eruit is, de glans is verdwenen, het licht is eruit....

Ik ontdek nu grote parallellen in de tijd, verleden wordt heden...en zo kunnen we ons Boek, de Bijbel, óók lezen, als leidraad voor onze eigen geschiedenis tegenwoordig... maar ook als geschiedenis van ons eigen kleine mensenleven. Ik moet niet teveel afdwalen, we moeten verder, want we zijn pas aan het begin... Jozef en Maria hoeven nog niet te vluchten, nee..dat komt n paar jaar later pas!

We zijn nu nog in Nazareth. Vandaar moesten Jozef en Maria, ook op pad terwijl Maria hoogzwanger was. Op weg gingen ze dus, van Nazareth naar de stad van Bethlehem, omdat Jozef uit het geslacht van David was.

Wanneer ze na een vermoeiende en ongetwijfeld, stoffige reis, na dagen in Bethlehem aan komen is het er overvol. Nergens een plaats, ze vinden alleen nog een plekje in een stal...en daar wordt hun baby dan geboren, in een stal! Een klein hoopje mens, een jongetje van niks nog. Maar Maria en Jozef wisten al dat dit een begenadigd kind was, dat was hen door een engel gezegd! Het kindje wordt in liefde en warmte ontvangen. De ouders wikkelen hem in doeken en leggen hem in een kribbe te slapen.

Is dit het nu?? Is dít wat we verwachten mogen na dat eeuwenlange wachten op de Messias, wat het volk had gedaan? Dé Messias zou het moeten zijn! en dan dit armzalige gedoe.. in een stal, in een voederbak..

Generaties lang heeft men gewacht op die Messias.

Wat kun je nu, in eerste instantie, verwachten bij de geboorte van zo'n kindje in een armoedige omgeving, niets toch eigenlijk.... doffe ellende. Zo gaat het altijd met hooggespannen verwachtingen van de massa. Het valt altijd tegen, het pakt nooit zo uit als we gedacht hadden...

En van nu af aan zal ook blijken in deze tijd in de geschiedenis, dat ook álles anders gaat lopen dan normaal, alles zal tégen alle verwachtingen ín blijven gaan, de gangbare wereld gaat op z'n kop.

We horen ook in het verhaal van dàt kind, de opgroeiende Jezus bv., dat achter bleef in de tempel. Ouders dodelijk ongerust. Ze vonden hem terug, terwijl hij in de tempel met schriftgeleerden nb. in discussie was! Dat was wel héél bijzonder wanneer je pas 12 bent. Dan moet ik nu denken aan dat Vlaamse jochie Laurent, dat zijn bachelors heeft gehaald in Eindhoven ??? 9 jaar is hij pas en nu al afgestudeerd.. Ze bestaan die kinderen, die van jongs af aan snel kunnen denken, alles in zich op nemen en alles op een ingenieuze manier kunnen verwerken ... Hoogbegaafd noemen we dat en Jezus was dat vast ook..

En verderop in het boek lezen we, dat Maria, haar toen ongeveer 30-jarige zoon ook nog een duwtje moest geven naar zijn zelfstandigheid. Dat doet ze, wanneer ze op de bruiloft in Kanaän, toen de wijn daar op was, tegen de dienaren zegt: Doe maar alles wat mijn zoon jullie opdraagt. Op dit moment in zijn leven, luistert haar zoon kennelijk nog steeds naar haar, wél misschien nu voor het laatst, want hierna gaat hij alleen verder, en begint zijn publieke optreden.

Maar dat publieke leven, dat wordt dus totaal het omgekeerde van wat men dacht te verwachten van een 'Messias'. Alles gaat anders, nergens gaat het lijken op een verwachtingspatroon voor een Messias, alleen bij zijn leerlingen wil het soms gaan dagen.

Jezus heeft dan ook zijn leerlingen gekozen niét uit het establishment, de welgestelden, schriftgeleerden en wetskenners, maar uit het eenvoudige volk, vissers, agrariërs. Gewone mensen, die weten wat werken is en afhankelijk te zijn van de natuur. Juist zij, hoopt Jezus, zullen en kunnen open staan voor zijn nieuwe kijk op de Schriften en op het leven en zijn andere invulling daarvan, zij zullen met hem meetrokken en veranderingen makkelijker kunnen accepteren.

En wat me dit jaar daarom in het bijzonder trof bij het overdenken van dit leven van Jezus, was het gedeelte in Marcus 10 vers 13-15, waar beschreven wordt, dat moeders hun kinderen bij die bijzondere profeet Jezus wilden brengen.

Daar lees ik: 'de leerlingen hielden de kinderen tegen en toen werd Jezus kwaad... Laat ze juist bij me komen! zegt hij tegen zijn vrienden. 'want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij.

Ik verzeker jullie: Wie niet als een kind openstaat voor dat koninkrijk van God, zal er zéker niet binnen gaan''

Het verschil tussen zijn leerlingen en kinderen blijft nog steeds, de leerlingen denken in termen van een praktisch koninkrijk, met posten, plaatsen en macht terwijl kinderen nog feilloos aan kunnen voelen wat goed is, zich toe kunnen vertrouwen zonder er teveel bij na te denken.. Kinderen voelen intuïtief aan wat de bedoeling van het hart is, zéker de heel kleine kinderen. En de grote kunst is, zegt Jezus, dèze instelling te bewaren, om verder te kunnen komen in deze wereld. Niet naïef maar met een open geest. Wat is deze houding moeilijk vandaag voor ons, om te moeten worden als kinderen.

Maar,wanneer ik nu naar de wereld kijk en zie wat er gebeurd dan word ik juist heel blij !! Ik zie, dat een tengere scholiere met een kartonnen bord gaat zitten staken op een plein, in haar uppie, omdat zij verdriet heeft van een wereld die onleefbaar aan het worden is... 'Genoeg is genoeg' zegt ze, en ze maant medescholieren en andere mensen aan om wakker te worden.... U weet het allemaal, ik vertel u niks nieuws! Het veroorzaakt een wereldwijde golf van reacties en inmiddels kan niemand meer zeggen dat ze er niét van gehoord hebben, en er zullen drastische maatregelen genomen moeten worden om bv. deze klimaatcrisis te voorkomen... Klimaattoppen worden gehouden wereld wijd...één vallend blaadje in het Amazone gebied veroorzaakt een orkaan aan de andere kant van de wereld , Australië in brand...

Blij word ik van al die jongeren, ook van jullie hier bij ons (koor), jongeren die overal op onze planeet de boel opschudden en in beweging brengen!!!! Maar nu wij nog de ouderen.

U kunt zich vast wel de jaren 70-80 herinneren, waarin wij zélf de barricades opgingen met spandoeken tegen bv. kernbommen in ons land. Zelf heb ik toen zelfs een stevige aanvaring gekregen met mijn directeur over een stakingsactie binnen school. We waren bewogen over verkeerde regel invoeringen die leerlingen zouden benadelen... we hadden nog dynamiek om te protesteren... en nu zijn we ouder en oud, en kijken terug wat onze acties hebben opgeleverd... ook niet wat we ervan verwacht hebben en zijn we soms teleurgesteld over de loop van de geschiedenis....en we dreigen het allemaal op te geven...door te zeggen 'wij hebben onze tijd gehad ' we worden cynisch.... niks daarvan.. nee toch ?? niet wij.... niet wij christenen...

Kijk naar onze geweldige paus Fransiscus! 83 jaar! In 2015 al, schrijft hij als navolging van Sint Franciscus, zijn encycliek 'Laudato si' , waarin hij wereldwijd

Christenen en alle mensen van goede wil oproept om zich verantwoordelijk te gaan maken voor onze planeet, moeder aarde. Het betreft zorg om mensen en onze natuur wereldwijd. Jong van hart en jong van geest is deze man die probeert in zijn pausschap het visioen van Jezus gestalte te geven.

Want Jezus bréngt een visioen van een wereld, waarop alle mensen in vrede met elkaar om zouden kunnen en moeten gaan. Zijn gebod was nl: te houden van God, die hij Vader noemde, en te houden van de naaste, je medemens, als jezelf. en dit met een onvoorwaardelijke liefde, een liefde zoals een kind dat op kan brengen, een liefde als vanzelfsprekend en onvoorwaardelijk !

en zó wil Jezus ons leren dat het koninkrijk van God zich al onder ons mensen bevindt, wanneer we dat gaan doen, dan wordt dat al een hemel op aarde. Wanneer we gaan leven in vrede maar ook in gerechtigheid, wanneer we eerlijk gaan delen wereldwijd, omdat alles wat we hebben ook niet onze eigen verdienste is.! Jezus laat dat al overduidelijk zien door om te gaan met álle mensen, van alle rangen en standen, acceptatie van mensen, wie ze ook zijn.

Maar het was en is een langzaam proces. Jezus heeft geleefd als een steekvlam in de nacht van de geschiedenis en velen hebben het niet begrepen. Door vast te houden aan zijn visioen, door het niet te verloochenen en niet op te geven.. heeft hij moeten betalen met zijn leven, om zo blijvend het rijk van zijn Vader te verkondigen. Hij bleef standvastig, 'in uw handen beveel ik mijn geest' ten einde, en gaf zich over als een kind, aan de liefde van de Vader, die hem uiteindelijk zou redden van de dood.

Jezus leert ons op een zachte liefdevolle manier, te kijken naar de wereld, met de ogen van een kind, in blijvend vertrouwen op zijn Vader, onze Vader.

Kerstmis vandaag, de geboorte van dat kind, Jezus genoemd,
redder van de wereld. Hoop voor de wereld.

Hij is het grootste geschenk wat we ooit hebben gekregen:
Willen wij zijn leerling zijn, mogen ook wij dan opnieuw geboren worden en
weer leren kijken met de ogen van een kind.

Zet de deur van uw hart open en laat hem binnen

dat vandaag dit wonder in ons moge gebeuren.

Amen

Cecile Maagdenberg